

PŘÍBĚHY NAŠICH SOUSEDŮ

Jaroslava Doležalová

Životopis

Zpracovali: Anna Šmejkalová, Eliška Štefllová a Tom Koupal

Vyučující: Mgr. Vladimíra Horká

Škola: ZŠ a MŠ Praha 6, nám. Svobody 2

Jaroslava Doležalová

Paní Jaroslava Doležalová se narodila 31. ledna 1925 Anně a Bohuslavu Vlčkovým. Její rodiče provozovali hostinec Táferna ve Žďáru nad Sázavou. Zde vystudovala obecnou školu a dále pokračovala na reálné gymnázium v Novém Městě na Moravě.

Bylo jí 19 let, když se v roce 1943 provdala za Jaroslava Doležala. Její manžel prchl ze Sudet po Mnichovské dohodě na Vysočinu a začal pracovat ve Žďáru, kde také paní Jaroslavu potkal. Oba manželé byli sokolové a s ostatními přáteli se scházeli i po zrušení Sokola nacisty. Rozhodli se uzavřít „válečné manželství“, aby unikli nuceným pracím v Německu. Na rozdíl od ostatních takovýchto manželství toto vydrželo po celý život.

V létě 1944 byla paní Doležalová oslovena známými, aby pohlídala pětiletou židovskou holčičku. Její maminka byla v koncentračním táboře v Terezíně a její křesťanský tatínek, který se o ni velmi strachoval, ji chtěl na nějakou dobu schovat. Paní Jaroslava neváhala a holčičku začala ve své domě opatrovat. Často spolu chodily do lesa, aby ve městě malou Jarušku nikdo moc neviděl. Také měla známého starostu v nedaleké obci a požádala jej o vystavení potvrzení, že zde holčička může pobývat. Naštěstí toto potvrzení nemusela nikdy použít. Jaruščina maminka Terezín přežila a po válce přijela paní Doležalové poděkovat. Jaruška pak posílala po tatínkovi fotky a dozadu vždy něco napsala. Osobně se již nesetkaly. Jarmila Wilhelmová později žila v Západním Německu.

Od roku 1957 pracovala paní Doležalová v továrně na kovové zboží TOKOZ jako archivářka. Později krátce pracovala na obecním úřadě. Měla nyní tři syny, 14 let byla na mateřské a starala se o maminku a o tetu. Když její dva nejstarší synové odešli studovat na hornické učiliště do Ostravy, začala pracovat u drah. Jejím záměrem bylo, aby měla rodina levnější jízdenky a mohli se tak častěji navštěvovat. Zde vydržela pracovat až do důchodu.

Dnes je paní Doležalové 92 let, žije stále ve Žďáru, nikdy se nepřestěhovala, má milující rodinu a dokonce učí několik žáků němčinu. Ve Žďáru nad Sázavou byla v roce 2017 oceněna cenou města a v roce 2018 také čestným občanstvím za pomoc židovské holčičce Jarmilce Wilhelmové. O svém činu téměř nikomu neřekla, ani své rodině, a proto jen díky náhodě nebude její příběh zapomenut.